

Året som gått

Så här i början av 2017 vill jag lyfta fram några saker vi gjorde 2016 i Vallföreningen och även blicka framåt. Det stora för Svenska Vallföreningen 2016 var att vi blev partner i ett stort EU-finansierat projekt inom Horizon 2020, Inno4Grass. Tillsammans med SLU och aktörer i sju andra EU-länder är vi med i detta treåriga projekt som ska lyfta fram och sprida ny och gammal vallkunskap inom och mellan länderna. Vi blev utvalda för vi har direkt förankring på gårdsnivå. Projektet är ännu i startfas men jag tror detta blir intressant för oss vallbönder.

Förra årets Borgeby Fältdagar blev en regnig och kall historia och vi fick många vallintresserade besökare in i tältet för att prata vall. Där höll Elisabet Nadeau, Agroväst och Rådgivarna, ett kort föredrag om rörsvingelförsök. Detta året har vi planer på att ha ett betestema med praktiska tips om hur man sköter betet för att få bra kvalitet.

När vi samlades för sommarmöte i mel-lersta Halland i juli kändes det riktigt bra. Dels fick vi sådär osannolikt bra väder som man inte ens vågar drömma om, dels fick vi två dagar med riktigt mycket vallsnack. Gårdarna som tog emot oss hade olika inriktning; mjölkkor, får,

köttddjur och gris, men alla var framför allt skickliga på att producera och utnyttja sitt vallfoder. Diskussionerna var många och jag hoppas de fortsätter när vi träffas igen till sommaren. Att åka runt i Sverige och se vallar hos varandra är verkligen lärorikt. Hoppas vi ses!

Vårt årsmöte på Vikens försöksgård utanför Falköping blev också välbesökt. Redovisningar från försök på Viken varvades med information om ekonomi och vallfröblandningar.

Årets torra väder med minskade vall-skördar och brist på foder som följd har varit en prövning för lantbrukare i flera landskap. Att ersätta vallfoder är varken enkelt eller billigt. Jag hoppas att 2017 blir ett lagom-år med mer hanterligt väder i vårt avlånga land.

Bästa hälsningar

Anna Carlsson, Skogsgård, Getinge,
tel: 0709-70 12 06,
e-post: carlsson@skogsgard.se

På tur till EGF 2016 i Trondheim med omnejd

European Grassland Federation (EGF) anordnar vartannat år en konferens och de andra åren ett mindre symposium. Den 4–8 september 2016 var det konferensdags i Trondheim med temat "The Multiple Roles of Grassland in the European Bioeconomy".

Mötet hade samlat ca 280 deltagare från ett trettiotal länder, varav hela 23 svenska lantbrukare, forskare och rådgivare. Redan dagen innan hölls en workshop kallad "Grazing in a High-tech world" med ca 30 deltagare från olika länder. Såväl föredragen som de efterföljande gruppdiskussionerna var mycket intressanta. Av föredragen på själva konferensen var särskilt de inbjudna talarna intressanta och informativa att lyssna till, då de ofta gav en sammanfattning av kunskapsläget inom ett område.

Vidare fanns det under den andra konferensdagen fem halvdags studieresor att välja emellan, varav en rapporteras nedan. Slutligen hade normmännen under ledning av Vibeke Lind och Annette Bär ordnat en studieresa efter konferensen med ett rekordstort deltagande, 54 personer. Resan följde kusten norrut via världsarvet Vega-arkipelagen i Helgeland och avslutades två dagar senare på NIBIO:s (Norsk Institutt for Bioøkonomi) försöksstation Tjøtta. Det var en mycket välarrangerad tur med både agrara, historiska och kulturella inslag i den storslagna norska naturen.

President för EGF 2016, Lars Nesheim, NIBIO och Anna Hessel, SLU.

Annette Bär och Vibeke Lind ledde vår post-tur.

Norsk vallodling

Håvard Steinshamn från NIBIO gav en överblick över norsk vallproduktion, för att sätta in internationella gäster i vad odling på nordliga breddgrader innebär. Han påpekade att det inte är vintern i sig som är problemet för vallarnas uthållighet, men perioder med omväxlande frysning och tining kan ge mycket

Trondheim tog godt imot ...

utvintring. Växtperioden varierar mellan fyra och sju månader beroende på var i landet man befinner sig. Detta tillsammans med variationen mellan år ger en stor spridning i lämplig tidpunkt för vallskörd.

I genomsnitt är gårdarna i Norge små och mängden odlingsbar åker är ofta en begränsande faktor. För att få in den mängd foder som behövs är en strategi att gödsla mycket på våren för att möta den stora tillväxtkapacitet som vallen har då, att senarelägga skörden samt att ha en hög andel timotej i vallen. Produktionen hos de norska korna ökar, men det bygger till viss del på ökad kraftfodertilldelning. Besättningsstorleken ökar medan användningen av bete minskar.

Steinshamn, H., Nesheim, L. & Bakken, A.K. Grassland production in Norway.

I klimatiförändringens spår

Produktiviteten i vallodlingen kan öka i Norden till följd av klimatiförändringen, berättade Åshild Ergon från norska NMBU. Det finns dock en osäkerhet i hur den höjda temperaturen kan utnyttjas då vi framför allt på hösten har en begränsning i dagslängden. En trolig ökad nederbörds mängd kan också vara en utmaning. En gradvis anpassning av såväl skörde- och betessystem som val av arter är nödvändig. Det kommer troligen också att behövas ett större utbud av arter och sorter, för att

Forts. nästa sida

OptiVall™

OPTIMERAR DIN VALLODLING

Ett enkelt val!

- Starka kvalitetsblandningar
- Väl provat sortmaterial
- Spetsade egenskaper

www.scandinavianseed.se

kunna utnyttja skiftande förhållanden i olika regioner. Vi kommer att behöva växter med god motståndskraft mot sjukdomar, utvintring, torka respektive mycket regn. Man kan behöva dra ned på kraven på avkastning till förmån för uthållighet.

Ergon, Å., Volaire, F., Korhonen, P., Virkajärvi, P., Seddaiu, G., Jørgensen, M., Bellocchi, G., Østrem, L., Reheul, D. & Baert, J. Climate challenges and opportunities in northern and southern Europe – role of management and exploitation of plant traits in the adaptation of grasslands.

Det var ett stort intresse för studieresan efter konferensen.

Potential för engelskt rajgräs

Blir vintrarna mildare kan vi odla mer engelskt rajgräs. Det krävs dock ett anpassat sortmaterial. Forskare från Norden och Baltikum konstaterar dock att variationen som man kan utnyttja vid förädling är liten.

Helgadóttir, Á., Marum, P., Persson, C., Isolathi, M., Aavola, R. & Rognli, O.A. New cultivars needed to ensure survival of perennial ryegrass across the northern region.

Gör det du är bäst på...

... Det tycker man i Schweiz, enligt *Silvia Marton* från Agroscope. Man har utformat ett kontraktssystem för att möta det faktum att olika områden har olika produktionsförutsättningar. Många gårdar i bergstrakterna är små och deras mjölkproduktion är inte lönsam. Genom överenskommelser med gårdar i slättområdena där enheterna är större kan bergsbruken gå över till att föda upp kalvar till kvigor och slättgårdarna koncentrerar sig på mjölkorna. Detta har lett till effektivare produktion för båda parter. En livscykelanalys visar att miljöpåverkan minskar på de gårdar som samarbetar. Exempelvis har bergsgårdarnas kraftfoderinförsel minskat betydligt och utnyttjandet av betena förbättrats. På båda gårdstyperna är det också lättare att optimera odlingen då man har färre olika kategorier av djur att försörja. Arbetsbördan på bergsgårdarna har dessutom minskat och gett utrymme för arbete utanför gården.

Marton, S., Baumgartner, D. & Gaillard, G. Contract rearing on mountain farms reduces the environmental impact of milk through optimised forage use.

PROTEIN I FOKUS

Vallen som proteinkälla

Jean-Louis Peyraud från franska INRA bemötte den kritik som finns mot animalieproduktionen, att djuren äter protein som skulle kunna ätas av oss. Detta gäller inte vallbaserad produktion med idisslare, särskilt inte om odlingen sker på marker som inte lämpar sig så väl för annan produktion. Det går åt mindre mängd ätbart protein för att få fram 1 kg kött från idisslare än vad som behövs för motsvarande mängd kött från gris eller fjäderfä. Vallbaserad produktion är också effektivare avseende protein än den som är baserad på majs. Att använda mycket kraftfoder kan möjligen vara ekonomiskt effektivt på gårdsnivå men inte globalt sett. För att få en uthållig produktion med idisslare måste vi optimera odlingen och utnyttjandet av såväl slätter- som betesvallar, inte minst som proteinkälla, och använda kraftfoder bestående av biprodukter av olika slag. *Peyraud, J.-L. & Peeters, A. The role of grassland based production systems in the protein security.*

Brist på eget protein

J. Jost från Idele presenterade ett projekt där man studerat självförsörjningsgraden, beträffande såväl mängd ts som energi och protein, på mjölkko- och getgårdar i västra Frankrike. Man fann att kogårdarna generellt hade högre självförsörjningsgrad än de med getter. Den franska getproduktionen har blivit alltmer intensiv, med ökad andel kraftfoder och minskad betesanvändning, vilket påverkar självförsörjningen negativt. På kogårdarna var det proteinet som man var minst självförsörjande med, särskilt på gårdar med hög andel majsensilage. Lösningen är att öka andelen vall och att odla egna proteingrödor där det är möjligt. För alla mjölkproducenter gäller det att anpassa besättningsstorleken till den areal man har.

Brocard, V., Jost, J., Rouillé, B., Caillaud, H. & Bossis, N. Feeding self-sufficiency levels in dairy cow and goat farms in Western France: current situation and ways of improvement.

Bästa proteinutnyttjandet

Proteinutnyttjande hos idisslare är ca 25 %, enligt *Pekka Huhtanen* från SLU, som sammanställt en mängd olika studier rörande detta. Man har då mätt hur mycket av det kväve (foderprotein) som konsumeras av kon som blir till kväve i mjölken (mjölkprotein). Det vore önskvärt med ett förbättrat utnyttjande. Det är av flera orsaker bättre att ge proteinet i form av vallfoder i stället för som proteinkraftfoder. Att kompensera mindre intag av kraftfoder med ett större innehåll av råprotein i vallfodret, t.ex. genom ökad kvävegödsling, ger dock inga positiva effekter på proteinutnyttjandet.

Omsättbart protein är ett biologiskt mer korrekt mått än råprotein, för att ange det protein som kan utnyttjas av kon. I detta begrepp ingår det mikrobprotein som bildas i våmmen samt det

Forts. nästa sida

Så om vallen i vår?

Vi har ett brett sortiment av vallfrö.

Vi gårdsanpassar vallfröblandning för bästa resultat i din produktion.

Kontakta våra säljare.

0430-162 00 | vallbergalantman.se

foderprotein som inte bryts ned i våmmen, dvs. det är i stort sett = AAT. För att proteinomsättningen ska fungera optimalt och leda till ökad mjölkavkastning är tillförseln av energi en viktig faktor. Denna påverkas i sin tur av fodrets smältbarhet och därmed hur mycket kon orkar äta.

Huhtanen, P. & Broderick, G. Improving utilisation of forage protein in ruminant production by crop and feed management.

KONSUMTION AV VALLFODER

Hur värdera vallfodret?

Karl-Heinz Südekum från universitetet i Bonn gjorde en genomgång av olika sätt att värdera vallfoder. Konsumtionen av en viss gröda är mindre om man gör hö än om korna får den som grönmassa. Ensilering ger ännu lite mindre konsumtion. En mängd faktorer påverkar konsumtionen av ensilage, däribland vad som hänt under förjäsningen. Stort innehåll av syror försämrar smakligheten, dock måste ju ensilaget vara något surt för att vara hållbart. Det finns över 50 olika fermentationsprodukter och det är inte känt hur alla dessa påverkar kons konsumtion och produktion. Vid spektrometrisk analys av alla substanser i ensilage fann man tusentals, varav ett flertal inte är identifierade. Alla dessa skulle teoretiskt sett kunna påverka smakligheten. Djuren kan känna förändringar i kvalitet innan vi kan mäta dem t.ex. i form av en temperaturökning. Man kan alltså inte förut säga kons konsumtion av ensilage enbart utifrån den kemiska sammansättningen. Smältbarheten hos den organiska substansen är ett bättre mått då den även innefattar utvecklingsstadiet.

Det kan uppstå förluster av näring längs hela kedjan från tillverkning till utnyttjande av ensilage. I olika studier har man uppmätt förluster under lagringen på 8 till 26 %. Det är dock svårt att mäta allt från gasformiga förluster till bortfall p.g.a. feljäsning. Det skulle behövas en lättanvänd teknik för att mäta olika förluster på gårdsnivå, för att därigenom kunna komma fram till "best practice" för varje gård.

Südekum, K.-H., Krizsan, S. & Gerlach, K. Forage quality evaluation – current trends and future prospects.

Kvalitet i återväxten

I en finsk studie, presenterad av *Auvo Sairanen* från Luke, har man jämfört ensilage från olika återväxtskördar; tidig andraskörd, sen andraskörd samt tredjaskörd. Ensilagen utfodrades i fri tillgång i fullfoder. Man fann att korna åt minst av tredjaskörden, vilket var oväntat då detta ensilage hade högst energivärde och minst innehåll av NDF. De åt mest av den sena andraskörden. Skillnaderna i ensilagens energiinnehåll jämnades därmed ut, så att kornas energiintag från de olika foderstaterna blev nästan lika. Sammantaget var utfallet i form av kg ECM per kg konsumerad ts något bättre i treskordesystemet men p.g.a. den mindre konsumtionen "betalade sig" det högre energivärdet inte fullt ut.

Sairanen, A., Palmio, A. & Rinne, M. Milk production potential of regrowth grass silages.

ENSILERING

Ensilage till lamm

Ingrid Dønnem vid det norska lantbruksuniversitetet har utfodrat tacklamm med rundbalsensilage, inlagt med eller utan konserveringsmedel (syrabaserat). Tillsatsmedlet medförde ökad konsumtion och därmed tillväxt. Hon studerade också inverkan av hur länge balarna varit öppnade. Luftexponering av balarna i 3,5–6 dagar hade ingen inverkan på lammens konsumtion eller tillväxt. Ensilage som tagit värme eller som innehöll synligt mögel hade dock sorterats bort före utfodring. Andelen balar där delar sorterades bort var högst bland dem utan tillsatsmedel. *Dønnem, I. & Randby, Å.T. Effects of silage additives and aerobic exposure before feeding on feed intake and growth of ewe lambs.*

Svårensilerade baljväxter

Baljväxter är svårensilerade och stor andel av dessa kan vara en riskfaktor. Förtorkning och ensileringsmedel är dock botemedel. Tyska forskare jämförde ren rödklöver och ren blålusern med desamma i blandning med gräs. Vid den kortaste förtorkningen (24 tim) innehöll ren lusern mycket smörsyra och båda baljväxterna innehöll etanol. Då behövs ensileringsmedel. Längre förtorkning gav mindre kolhydrater kvar, allra minst i lusern som hade minst från början. Lusern torkade snabbare än rödklövern när man jämförde ett, två eller tre dygns torkning. *Weißm, K. & Kalzendorf, C. Effect of wilting and silage additives on silage quality of lucerne, red clover and legume-grass mixtures.*

BETE

Bönder följer betet för bättre utnyttjande

Betet utnyttjas inte tillräckligt bra i Holland. Därför samarbetar bönder, rådgivare och forskare kring ett system för att följa vallens utveckling och optimera betesutnyttjandet, vilket presenterades av *Marcia Stienezen* från universitetet i Wageningen. Varje vecka 2014 och 2015 fick man in data från drygt 20 gårdar

Forts. nästa sida

OLSSONS
VALLFRÖ

Vallkatalogen för Dig som tänker själv!

OLSSONS FRÖ Mogatan 6, 254 64 Helsingborg Tel 042-250 450 info@olssonsfro.se www.olssonsfro.se

där grödan mättes med hjälp av betesplatta, gräsprov klipptes och jordtemperaturen registrerades. Utifrån de två första åren har man börjat göra kurvor för grästillväxten i olika delar av landet. Betet tillväxte 100 kg ts per dag som mest båda åren. Data ska kunna användas i såväl forskning, undervisning och rådgivning som för planeringen på gårdsnivå.

Stienezen, M.W.J., Rummelink, G.J., Van Der Weiden, T., Tjoonk, L., Nolles, J.E., Voskamp-Harkema, W. & Van Den Pol-Van Dasselaar, A. Netherlands grass monitoring network.

Betesdrift på känsla

Om en gård väljer att använda betesdrift eller inte beror till 47 % på lantbrukarens uppfattning om bete. Resten är andra faktorer, såsom vad det finns för förutsättningar och utrustning. Ska man arbeta för mer betesdrift måste man alltså lägga fokus på verkliga möjligheter och hinder.

Van den Pol-Van Dasselaar, A., Philipsen, A.P. & de Haan, M.H.A. The effect of social factors on the extent of grazing.

Bete på olika sätt

En norsk betesstudie presenterades av *Alemayehu Kidane* från NMBU. Under tre veckor jämfördes a) bete hela tiden i samma fälla, b) bete av 1/7 i taget, dvs. stripbete, samt c) stripbete där korna även hade tillgång till föregående dags bete. Man såg dagliga skillnader i betesintag men sett över hela perioden var det inga skillnader i beteskonsumtion eller mjölkens sammansättning. Korna tycks ha kunnat anpassa betesbeteendet för att fylla sina behov, oberoende av system. Den enda märkbara skillnaden i betets sammansättning var att system b gav något större innehåll av råprotein i gräset.

Kidane, A., Prestløkken, E., & Steinshamn, H. Effects of three different pasture allocation techniques on milk yield and quality with mid-lactation dairy cows.

Klimataspekter på naturbete

Kött djur växer inte lika snabbt på naturbete som på en foderstat med kraftfoder. Det är ett rimligt resultat. Tyvärr innebär det dock nackdelar för naturbetet när det gäller miljö och effektivitet, menar forskare från Agroscope i Schweiz. De konstaterade att det blev större energiåtgång för att få fram köttet på det här sättet. Dessutom lever djuren längre innan slakt och hinner därmed producera mer växthusetgaser. Dessa slutsatser gällde kött djursuppfödning. Mjölproduktion på naturbete är däremot inte mer resursslösande eller miljöskadligt än dito med kraftfoder. Forskarna avslutar överraskande med att antyda att mjölproduktion är att föredra framför kött på naturbeten.

Alig, M., Wolff, V., Nemecek, T. & Gaillard, G. Environmental impacts of pasture-based beef production compared to concentrate-based beef fattening in Switzerland.

Hjälpmedel för bättre betesutnyttjande

Emer Kennedy, Teagasc, Irland, talade på betesseminariet om vikten av att öka produktionen från betesmark. Olika typer av tekniska lösningar för att hjälpa jordbrukare presenterades. Grasshopper är ett program baserat på GPS. Biomassans höjd och täthet mäts på bestämda platser vid olika tidpunkter. Man lägger informationen i sin smartphone och kan med en app göra beräkningar. Man kan också lägga in antal djur, näringsbehov, etc. MooMonitor+ används för att följa kornas hälsa och fertilitet. Beteende, betestid m.m. kan också inkluderas. Systemet används på ganska många irländska gårdar, främst för att upptäcka brunst, vilket görs genom att registrera kons halsrörelser. Sensorerna kan avläsa på så långt avstånd som över 1 000 m. RumiWatch är ett system som används främst för forskning,

men det kan också användas för övervakning av hälsotillstånd i vanliga besättningar. Det består av en nosgrimmia med sensor för registrering av käkens rörelser, samt en stegräknare.

Bettina Tonn, Georg-August Universität, Göttingen, presenterade sin forskning där hon med hjälp av GPS-halsband (Vectronic GPS Plus) och aktivitetssensorer studerat kor på bete, deras ätande, vila och stående. GPS-enheten innehåller också en accelerometer för att mta rörelse (framåt-bakåt, vänster-höger, upp-ned). Den fungerade väl för att se aktivitet och betande. Man fann två huvudsakliga betesperioder, kl. 6–8 på morgonen och kl. 18–22 på kvällen. Korna betade över hela fllan, medan vilandet var mer koncentrerat till vissa platser.

ODLINGSTEKNIK

Sämre vinterhärdighet med vattensjuk mark

Timotej blir mindre vinterhrdig om den står i vatten under hösten. Vid temperatur över sju grader gav vattenmättad mark sämre hrdighet hos plantan. Ju högre temperatur ihop med stående vatten, desto sämre hrdighet blev det. Varmare hästar gr det alltså viktigare att ha en bra dränering.

Jrgensen, M., Mlmann, J. & Taff, G. Impact of waterlogging under different temperatures on hardening and freezing tolerance of timothy (Phleum pratense).

Radikal renovering fr mest klöver

Att förnya vallens baljvxтинnehll med direktsådd r arbetsmässigt intressant. Tjeckiska forskare testade rdklversdd och fann att den metod som bearbetade mest gav bäst resultat första året. Mest klöver på längre sikt gav dock de två mindre bearbetande metoderna som gav en smalare sårad. Det kan bero på att metoden som bearbetade mest gynnade det befintliga gräset på klöverns bekostnad. Hr är även kväve betydelsefullt som en grsgynnande faktor.

Skldanka, J., Kohoutek, A., Odstrilov, V., Houdek, I. & Hork, P. Direct sowing of red clover by three technologies.

FÖRPRODUKTION MED FJÄLLBETE

P halvdagsturen studerades frproduktion i Opdal.

En av de halvdags studiererna handlade om frproduktion med fjällbete. Vi fr till kommunen Opdal, där en yngre lammproducent berättade om sin produktion med 220 tackor. I Norge r många frhus isolerade men här hade man ett relativt nybyggt oisolerat stall. I stället för ströbädd, vilket r det vanliga i Sverige, gr djuren på sträckmetall eller trspalt. Tackorna lammar inomhus. Efter betessläpp gr de några veckor kring hemgården. Därefter körs djur i omgångar till ett fjällområde med marker på upp till 1 100 m.h.

Forts. nästa sida

Forskare och rådgivare på fjällbete.

Vi gjorde också ett stopp på ett fjällbete och såg den rika florin. Man har räknat till mer än 40 växtarter och 35 svamparter. Lamm tillväxten på fjällbete är god, då det ofta är ett spätt och smakligt bete. Genom "organiserat beitelag" har kartor tagits fram som visar vegetationen och hur många djur varje område kan livnära. Alltför hög beläggning leder till minskade lammvikter. Bara några dagar efter vårt besök skulle det bli "sanking" då man hämtar ner djuren från fjället och kan se hur årets betessommar varit i form av lamm tillväxt och överlevnad. Man vill ha en medelslaktvikt på ca 20 kg.

Vargen är ett hot mot får på fjällbete.

Det finns alltid en risk för rovdjursattacker på fjällbetena och flera lantbrukare turas om att se till de får som betar i området. En del djur har radiosändare så att man kan följa hur de rör sig. I denna kommun har man ändå en optimistisk syn på framtiden. Det fanns flera gårdar i grannskapet med yngre brukare samt planer på utökning och nybyggnad, främst inom lammproduktionen. På gården vi besökte hade också en del nyodling gjorts.

Gun Bernes, SLU, Inst. för norrländsk jordbruksvetenskap, tel: 090-786 87 44, e-post: gun.bernes@slu.se

Linda af Geijersstam, Hushållningssällskapet Kalmar, tel: 0706-15 67 70,

e-post: linda.af.geijersstam@hushallningssallskapet.se

Nilla Nilsson-Linde, SLU, Inst. för växtproduktionsökologi, tel: 018-67 14 31, e-post: nilla.nilsson-linde@slu.se

Litteraturreferenserna hittar du i denna skrift:

Höglind, M., Bakken, A.K., Hovstad, K.A., Kallioniemi, E., Riley, H., Steinshamn, H. & Østrem, L. 2016. The multiple roles of grassland in the European bioeconomy. *Grassland Science in Europe* 21. <http://www.europeangrassland.org/printed-matter/proceedings.html>

EGF på Sardinien 8–10 maj 2017

Det 19:e symposiet inom European Grassland Federation (EGF) arrangeras 8–10 maj 2016 i Alghero (Italien) på nordvästra Sardinien. Temat för symposiet är "Grassland resources for extensive farming systems in marginal lands: major drivers and future scenarios".

<http://www.egf2017.org/>

SVENSKA VALLBREV kommer ut med sju nummer 2017.

Manusstopp

Nr 2 24 feb
Nr 3 13 apr
Nr 4 4 maj
Nr 5 21 aug
Nr 6 22 sep
Nr 7 17 nov

Utgivning

31 mars
12 maj
2 juni
15 sep
20 okt
15 dec

Redaktionskommitté: **Nilla Nilsson-Linde**, ansvarig utgivare, tel: 070-662 74 05, e-post: Nilla.Nilsson-Linde@slu.se
Gun Bernes, tel: 090-786 87 44, e-post: gun.bernes@slu.se

Red. o layout: **Irène Persson**, tel: 070-616 66 27, e-post: irenee.persson@gmail.com

Vill du bli medlem i Svenska Vallföreningen? Betala 400 kr till pg. 72 27 23-4 eller bg. 108-9705 och ange namn och adress.

ISSN 1653-8064

EGF Sverige ny representant för norra Europa i EGF

EGF (European Grassland Federation) är ett forum för forskare, rådgivare, lärare, bönder och beslutsfattare med aktivt intresse för alla aspekter av vall och bete i Europa. Det gäller vallens produktion och användning, men även bevarandaspektin ingår.

Uppdraget att representera norra Europa i det verkställande utskottet för EGF växlar mellan de nordiska länderna och Sverige efterträder nu Finland. Nilla Nilsson-Linde är vald för perioden 2016–2020.

Läs gärna mera på hemsidan för EGF, <http://www.europeangrassland.org/>, där du bl.a. kan hitta information om kommande konferenser och symposier samt dokumentation från genomförda aktiviteter. Där finns även värdefulla länkar till vallrelaterade hemsidor och dokument. Hör gärna av dig om du har några funderingar eller idéer!

Nilla Nilsson-Linde, SLU, Inst. för växtproduktionsökologi, tel: 018-67 14 31, nilla.nilsson-linde@slu.se